

“Но,” отговори владыка-та, “не знаеш ли че Свято-то Писаніе е *тъмно*, и всичкы-тѣ не могатъ да го разбиратъ” ?

“Вы,” отговори попъ-тѣ, “ще разсѣдите за себе си ;” и помахъ съ рѣжъ-тѣ си на дѣца-та, които играяхъ тамъ да дойдѣтъ при владыкѣ-тѣ; и рече на най младо-то: “ Чадо мое, “Да обичашъ Господа Бога твоего отъ всичко-то си сърдце и отъ всичкѣ-тѣ си душѣ, и отъ всичкѣ-тѣ си мысль.” (Мат. 22; 37). Разбирашъ ли що ще рече това ?”

Да, Господине, “ный смы длѣжни да обичамы нашъ-тѣ небесенъ Отець много, *твърдь* много.”

“А ты,” рече на второ-то, «слушай: “Никой не е праведенъ, нѣма никой да прави добро; нѣма нито единъ” (Рим. 3; 10, 12). Разбирашъ ли това ?”

Момче-то изведнѣжъ свали очи-тѣ си; защото прѣди малко бѣше ся скарало съ другарчета-та си, и съвѣсть-та му начнѣ да го обличава; и съ това явно бѣше че добръ разбира поповы-тѣ думы.

“А ты, пріятелче, слушай: “Христось умрѣ за наши-тѣ грѣхове” (1 Кор. 15 ; 3). “Нѣма още осѣжденіе на оныя, които сѣ въ Христа Исуса” (Рим. 8; 1), “Повѣрувай въ Господа Исуса Христа и ще ся спасешъ.” (Дѣян. 16; 31). Що значатъ тыя думы, чадо мое ?

Значатъ, Господине, че Богъ прощава грѣхове-тѣ ни, ако обичамы Исуса Христа.”

“А ты,” рече на четвърто-то: “Ако нѣкой е осѣденъ отъ мудрость, нека проси отъ Бога, кой-